

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Institvto S. Ignatii Societatis Iesv Fvndatoris. Libri Qvinque

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1665

XX. Hydrops & aliis ex oppilatione morbis S. Ignatij reliquiis repe[n]e
sanatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10840

se postea reuifendo. At ecce occurrit exeunti Sacerdos è Societate chirographum ferens tantopere antea requisitum; redeunt patri spes, redit ipse S. Ignatij fiduciam filio facturus, hortatur ab eo vitam petat, allatum ad hoc à Patribus eius chirographum; quod vbi Patres detexerunt, admoueruntque iacentis osculo, reuiuiscere puncto temporis visus est, febris continuo abcessit, & cum ea quicquid exitium minabatur, ipseque haud diu post lecto sanus, & valens exiit, verum suo doctus infortunio in rebus diuini obsequij melius sapere.

Maria Bonnieria, Philippo & Anna parentibus Antuerpiæ nata, sub annum ætatis vigesimum, obstructione viscerum grauius laborauit, quæ cum nullis remedijs cederet degenerauit in scirrhus nulla iam arte curabiles, biennio toto inualefcens morbus lecto affixit immobilẽ, ex quo tanta defectio virium, vt ne ori quidem manum valeret admouere. Accedebat crebra destitutio animæ, ad horas decem ac viginti, subinde etiam quadraginta; tumores præterea tibiæ, & ventris, hydropis indices; contracti genuum, & plantarum nerui; palatum interius vlcerosum, epigastri dolores peracuti, corpus omne sparso liuore maculosum, ex quibus medicorum prænotio, vitæ illi spem residuam, in paucos dies contrahebat. Erat illi iam annos decem à confessione Sacerdos noster, vnicum afflictæ tam longi supplicij leuamen. Hic motus quandoque diuinitus insinuare illi fiduciam, & intercessionem S. Ignatij, eamque vt efficacius postularet, aliquid illi ex eius reliquijs tradere, sed hac lege, vt sibi post dies aliquot redderentur. Cæterum qui confessario erga S. Ignatium hanc mentem, eandem ægrotæ indidit, sed comparatione animi tam firma, vt statuerit nec ante precando abstinere, nec prius reliquias reddere, quam voti se compotem videret. Erat Iulij dies 24. annus 1635. pater domum nostram recesserat; illa magno labore inuitis brachijs, id tamen adepta est, vt reliquias collo iniiceret. Tum sublatis in cælum oculis, Domine Deus (sunt hæc ipsamet eius verba) quatuor iam annos voluntati tuæ morem gero, te per Sancti Ignatij merita supplex rogo, mihi quoque, vt semel morem geras, sana ægrotantem, & spondeo quod vitæ reliquum dederis, me tuo cultui perfectè daturam, tu S. Ignati cuius sola effigies dæmonem toties abegit, per has tui sanctas reliquias, obsecro, hunc etiam à me, vt morbum depellas. Post quæ horas quinque placidum in somnum obdormit, cum per octiduum molesta insomnia laborasset. Experrecta vero est, bellè & integrè valens, tam multiplici miraculo, quam multis ante cruciabatur malis. Surgit itaque absque mora, Deo, & Sancto gratias actura, vestes reposcit ab sorore pridem repositas, induitur per sese, ac scalis numerosis per se nullo adminiculante ad parentes descendit, terruitque illos aspectu inopino, suspicantes non illam, sed eius animam simulacro vestitam se cernere, quæ piacularia sibi subsidia rogatum venisset. Postquam autem ex ea rei gestæ ordinem didicerit, incredibili sua voluptate comitati sunt illam ad exfoluendas cum illa S. Ignatio grati animi laudes.

XX.

Hydrops & alius ex oppilatione morbis S. Ignatij reliquijs repute sanatur.